

[Indenrigsministeren]

eller andre ideelle formål, får adgang til at benytte lokalerne.

Hvorledes et ikkekommunalt forsamlingshus benævnes, er i sig selv uden betydning for, om kommunalt tilskud kan ydes. Dersom det imidlertid af retningslinjerne for lokalernes benyttelse fremgår, at lokalerne på visse tidspunkter skal være forbeholdt en eller flere bestemte holdningsprægede foreningsaktiviteter, antages kommuner ikke uden særlig lovhjemmel at kunne yde *generelle* tilskud til lokalerne. Dette gælder, uanset om de holdningsprægede arrangementer principielt står åbne for alle borgere. Derimod er kommuner ikke afskåret fra at yde et *særligt* tilskud til den del af sådanne forsamlingssteders virksomhed, som består i at stille lokaler til rådighed for borgerne på sædvanlige forsamlingshusvilkår. Der vil nemlig være en kommunal interesse i denne del af forsamlingsstedets virksomhed, som legitimerer tilskud fra kommunen. Det vil være en betingelse, at kommunen sikrer, at tilskuddet alene kommer den almindelige forsamlingshusvirksomhed til gode og altså ikke fremtræder som særlig støtte til den holdningsprægede virksomhed.

Der kan således ikke ydes et generelt kommunalt tilskud til et af Indre Mission drevet missionshus, men en kommune vil lovligt kunne yde støtte til en eventuel almindelig forsamlingshusvirksomhed, der drives fra missionshusets lokaler. Der vil endvidere ikke være noget til hinder for, at kommunen lejer missionshusets lokaler og stiller disse til rådighed for aktiviteter, som kommunen lovligt kan støtte, f.eks. foreningsvirksomhed, sportslige aktiviteter m.v.

Spm. nr. S 929

Til *justitsministeren* (13/6 90) af:

Jytte Andersen (S):

»Kan ministeren oplyse, om der er indført en etårsregel i forbindelse med Civilretsdirektoratets vurdering af, om en forælder, der er skilt fra sit barn, kan få mulighed for samkvemsret?«

Begrundelse

Det ønskes oplyst, om Civilretsdirektoratet har fastsat en administrativ regel, hvori det hedder, at en fraskilt fader ikke bør have samkvemsret med sit barn, hvis han ikke har boet

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

sammen med moderen og barnet i mere end et år efter barnets fødsel.

En sådan ret er ikke præciseret i lovgivningen, og det ønskes derfor oplyst, om det er en administrativ regel, som har justitsministerens accept.

Svar (22/6 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter myndighedslovens § 24 træffer statsamtet efter anmodning afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværsretten.

Bestemmelsens stk. 2 er sålydende:

»Statsamtet kan afslå at fastsætte samværsret og kan ændre eller ophæve en afgørelse eller aftale om samværsret, hvis hensynet til, hvad der er bedst for barnet, taler derfor. Ved afgørelsen tages navnlig hensyn til den pågældendes hidtidige forbindelse med barnet.«

Afgørelsen er skønmæssig, og der er ikke administrativt udstedt regler om en generel betingelse vedrørende samliv og dets varighed.

Spørgsmålet om samlivets betydning for afgørelse om samværsret er imidlertid omtalt i forarbejderne til loven.

Ifølge betænkning nr. 985 om forældremyndighed og samværsret indebærer kriteriet i myndighedslovens § 24, stk. 2, såvel en kvantitativ vurdering af, hvor lang tid forbindelsen har været, som en kvalitativ vurdering af, hvor hyppig og hvordan kontakten har været. Samværsret bør ifølge betænkningen normalt ikke afslås, hvis barnet og den pågældende af forældrene har boet sammen i op mod 1 år.

Efter statsamternes og Civilretsdirektoratets praksis, der er i overensstemmelse med betænkningen, fastsættes samværsret undertiden, selv om samlivet har været under et års tid, forudsat at der har været en hyppig og nær kontakt til barnet. Afgørelsen beror på en konkret vurdering af kontakten til barnet og af forældrenes forhold, idet man i praksis blandt andet lægger vægt på, om de har haft til hensigt at skabe en fælles fremtid med barnet. Forældrenes forbindelse med hinanden kan danne grundlag for en antagelse om, at dette har været forældrenes hensigt. Ud over tilfælde, hvor forældrene har været gift, kan det ofte lægges til grund, at de har haft til hensigt at skabe en fælles fremtid med barnet, hvor de har indgået aftale om fælles forældremyndighed, har boet sammen i længere tid før barnets fødsel, har købt fast